

Вдовницата Цуй - Какво виждате, гос-
подине ^{suba} ~~мислене~~ не ~~трябва~~ ^{виза} ~~виза~~ да се
пърсят ^{виза} ~~пърсят~~ вдовницата в манастирите!
Във вашия свят манастир аз се скрия
от призрака на смъртта - можах ли да
помиря, че съм нещастен, което ме
посетило, ще се прибави ново?

Грабен - Аз съм ^{тук} ~~тук~~ докато не ^{тук} ~~тук~~ изгоря
жизната! Вестта за скръбното събитие ме
първа ^{suba} ~~първа~~ да стане ^{тук} ~~тук~~ на всички вер-
нове.

Вдовницата Цуй - Какво ще ме поостенва
мисленето?

Грабен - Господица сама да реши, кое
е по-добре: мена сребро, копринена въл-
ница, няколко катки сок от берена, ~~от~~
цикутия ^{тук} ~~от~~ мак...

Вдовницата Цуй - Не знам, дали добре
съм разбрала мисълта на изорния му
мен.

Грабен - Нека други си питат на-
ваша пар ^{тук} ~~нез~~! Мислех ^{тук} ~~от~~ вдовца-
та на ^{тук} ~~тук~~ /министър до ^{тук} ~~тук~~
на ^{тук} ~~тук~~ и да е провинция, с мога